

[Ulrich.]

den bestaaende Lovs Grundlag. Grundlaget er og bliver det samme.

Endelig kom det ærede Medlem med den ganske uhyrlige Bemærkning, at vi fra vor Side ved de forskellige Loves Behandling havde modsat os Ændringer af Fordelingsreglerne Amt og Kommuner imellem. Dette er, som det ærede Medlem, der talte for Venstre, sagde, positivt urigtigt, og det burde det ærede Medlem Hr. Steen vide. Jeg ved ikke, hvilken Fornøjelse han kan have af at fremsætte en saadan Udtalelse. Vi har aldrig modsat os, at Forholdene blev ændret til Fordel for Sognekommunerne. Det ærede Medlem plejer ellers at udtale, at vi i Udvalgene altid er blevet enige om Lovenes Affattelse. Altsaa maa det ærede Medlem vide, at vi har været enige, ogsaa om dette. Ikke desto mindre paastaar han, at vi har modsat os en Ændring til Fordel for Kommunerne. Det er den Slags Argumentation, som er ganske ved Siden af.

Til den højtærede Minister skal jeg ikke sige noget. Der er ikke nogen som helst Grund til at forlænge Debatten; naar den højtærede Minister modsætter sig at ændre Loven, er der ikke mere at tale om. Men det forekommer mig at være et uholdbart Standpunkt, den højtærede Minister her indtager, og jeg tror, den højtærede Minister vilde være bedst tjent med at gaa ind i en Udvalgsbehandling med de andre Partier her paa Rigsdagen og undersøge, om der ikke var et andet Grundlag — ja, ikke et andet Grundlag, men en anden Fordelingsregel, som man hellere skulde kæle lidt for, saa længe den Krise varer, som vi er inde i.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Hedelund gav mig det Raad, at jeg skulde give mig til at rejse Jorden rundt og se paa Veje; saa vilde jeg komme til det Resultat, at her i Danmark havde vi de bedste Veje, der fandtes. Ja, det har jeg nu hverken Tid, Lyst eller Lejlighed til. Og jeg maa nu drage i Tvivl, at det virkelig skulde forholde sig, som det ærede Medlem siger. Hvis det ærede Medlem virkelig har set alt det, han her taler om, har han set meget krogede Veje andre Steder i Verden, for hvis de er værre end de Sogneveje, vi har i Retning af at slaa Bugter, maa de være meget slemme. Men det ændrer ikke noget i det Forhold, at vi ønsker de Veje, vi har, rettet.

Overfor mine Bemærkninger om Benzinafgiftens Forhøjelse siger det ærede Med-

lem, at det er noget, vi selv har fundet paa; det var ved Kriselovenes Behandling og Vedtagelse i Efteraaret, man blev stillet deroverfor. Ork nej, den første eller anden Dag efter at Rigsdagen var samlet, var det ærede Medlems Parti der med en Forhøjelse fra 7 til 10 Ø.; vi er foreløbig kun naaet til 9 Ø. Det har det ærede Medlems Parti sat i Værk, og det ærede Medlem Hr. Ulrich var ogsaa fremme med et Forslag om at forhøje til 10 Ø. (Ulrich: Nej!) ... ikke det? — Saa er det vel menneskeligt forklarligt, at naar en Regering i en bestemt Situation skal skaffe Penge, maa den naturligt tænke paa de Ting, Oppositionen selv har peget paa, og som Regeringen saaledes maa vente at kunne faa Tilslutning til, naar den er stillet parlamentarisk, som den nuværende Regering er.

Med Hensyn til de Bemærkninger, jeg gjorde, som aabenbart ikke er bekommet nogen af de ærede Ordførere særlig godt, om den sande Karakter af deres Kærlighed til Sognekommunerne, henfalder de Herrer til at gentage i Munden paa hinanden, at det er positivt urigtigt, hvad jeg har sagt. Det, jeg har refereret, og det, jeg fastholder; er, at ved den forrige Revision af Loven, hvor man forhøjede Sognekommunernes Andel i det Beløb, Amts- og Sognekommunerne deler, fra de 24 til 34 pCt., gjorde jeg mig paa det radikale Venstres Vegne som Ordfører her ved Sagens første Behandling til Talsmand for, at, naar man nu gik til en Ændring af Fordelingsreglerne, burde man gaa saa vidt i Sognekommunernes Favør, at de fik et Beløb, svarende til det, Amtskommunerne fik, nemlig 42 af de 84 pCt., der er Tale om. Naturligvis har jeg stadig under Sagens Behandling forfulgt denne Opfattelse, men jeg har hver Gang kaldt forgesves paa de Konservative og Venstre. (Ulrich: Ogsaa Socialdemokratiet!) ... Det kan det ærede Medlem ikke dække sig bag ved. — Hver Gang, jeg har peget paa den Udviklingslinie, har jeg kaldt paa de Herrer forgesves.

Efter at man har fastholdt, at det kun maa være de 34 pCt. — som Sogneraadforeningerne mig ubegribeligt har givet Tilslutning til —, giver jeg ikke meget for deres Kærlighed, som de senere er rejst rundt om i Landet med, og som de gav Udtryk for her i Dag.

Jeg har i de Bemærkninger, jeg har fremsat, sagt, at paa dette Punkt er min Opfattelse som hidtil. Mine sidste Bemærkninger om disse Forhold er ogsaa et Svar til det ærede Medlem Hr. Ulrichs Udtalelser.